

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

A tanácsos úr

Új reszortot kapott Makón, amelyet bizonyára nagy ambícióval fog „intézni.” Nem is valami közönséges dolgról van szó, valami bagatell ügyről, ami hozzátartozik ilyen háborús világban egy gazdasági tanácsos ügyköréhez. Makó város neimes tanácsa legutóbbi üléséből kifolyólag nem a közéletmelzés feljavítását, nem a drágaság elleni küzdelem hathatós előmozdítását határozta el.

A tanácsülésen, mint a makói lapok néhány sorban megírják, az történt ugyanis, hogy a rendőrkapitány jelentést tett egy szomorú tényről: Makón a patkányok túlságosan és türehtetlenül elszaporodtak. A tanács „belátta” az előterjesztés indokoltságát és megbízta a gazdasági tanácsost, hogy a patkány kipusztítás ügyét tanulmányozza és aztán tegyen az ügyről részletes jelentést. A gazdasági szaktanácsos természetesen kész örömmel vállalkozik a dologra, kétségtelenül. Hisz azt mindenki tudja és ha nem, hát könnyen elképzelheti, hogy a makói elszaporodott patkányok, milyen óriási mérvű csapást jelentenek e virágzó hagyma-város gazdasági berendezkedésére. Nem bujnak meg többé szerényen a csatornáknak és a pincegádorok sötét odúiban, hanem kimerészkednek a Fő-utcaira is, végig sietnek a Piac-téren, jogot és kenyeret követelnek.

A városi tanácsosnak bizonyára nem lesz könnyű dolga a patkányok megrendszabályozásával, illetve kipusztításával. A patkányok már privát természetüknél fogva is, elszaporodottságuk dacára, meglehetősen eklektikus társaságot alkotnak és alig hihető, hogy közigazgatási vekszaturának kitegyék magukat. Ők legfeljebb ad acta kerülhetnek, de akkor is ezt az akták bánják meg és nem a patkányok. A tanácsos ur azonban, ha mégis ragaszkodik megbízatásához, talán a francia frontra fog utazni, ahol a legbeavatottabb közegektől nyerhet tapasztalatokat a patkány pusztítás módjaira vonatkozólag, mert a francia lapok valóságos balladákban panaszozzák el a katonák szenvedéseit a patkány-bőség miatt. Vagy talán a spagyrikus és más hasonló művészetekhez és bűvészetekhez fordul majd, kitalálja a titkot egy varázsvessző alakjában (Kirke mintájára). Elvégre ha lehetett egy kis pálca segítségével emberekből disznókat varázsolni, miért ne lehetne ebben a hus- és zsir inséges időben patkányokból malacokat varázsolni? Ez aztán dicsőségére válna a gazdasági tanácsosnak és a makói patkány-bőségből hamarosan jó üzlet lenne.

— **Hindenburg jubileuma.** A németek nagy hadvezére pénteken töltötte be katonai szolgálatainak ötvenedik esztendejét. A nagy hadvezért, aki öreg korában, a háború alatt futotta meg pályájának legszebb részét és óriási győzelmekkel gazdagította történelmünket, más világrészekben is csak úgy ismerik már, mint nálunk és az ellenség, ha rettegve is, kénytelen megbámulni csodálatos hadvezéri tehetségét, taktikai lángeszét,

A félszázados jubileum ünnepének nem kedvez a mai viharos idő. Hindenburg marsall maga kívánja, hogy minden zajos ünneplést mellőzzenek. A milliók érzéseinek azonban nem lehet parancsolni és az ősz hadvezér felé, a világ minden részéből, ahol németek, magyarok, osztrákok, bolgárok avagy törökök élnek, özönével érkeznek hozzá a rengeteg üdvözlés. A Königsberger Woche című hetilap ünnepi köntösben jelent meg a Hindenburg-jubileum alkalmából és a lap hasábjain a központi hatalmak közéletének legnevesebb férfiai írnak emléksorokat Hindenburg-ról és Hindenburg-hoz. Az osztrák-magyar hadsereg vezérkari főnöke Hötzen-dorfi Conrad vezérezredes is szép szavakkal hódol a nagy hadvezér ünnepi napjának. A vezérezredes lelkes szavai egész hadseregünk és egész országunk hangulatát fejezik ki. Az üdvözlő irások között számos semleges vezérférfi is a legnagyobb elismerés és tisztelet hangján beszél Hindenburg tábornagy koraszakos munkájáról.

— **Séta a dohányzóból.** Ezen a címen írt cikkében közölte a *Délmagyarország* azt a levelet, amelyet a színház tüzbiztosítási szerződésének megújítása alkalmából azért intézett Wimmer Fülöp dr. Gaál Endre tanácsnokhoz, hogy az új tüzbiztosítási feltételek között a dohányzó létesítése is benne legyen. Wimmer levelére Gaál a következő választ küldte:

Igen Tisztelt Wimmer Ur! A biztosítókhoz küldött felhívásban már ki volt kötve, hogy a város dohányzót létesíthet a cukrászatban, vagy máshol, kellő tüzrendészet mellett. A színházi bizottság kísérletképen javasolta a tüzoltóparanesnek kívánságához képest, a cukrászat egyik oldalhelyiségének dohányzóvá alakítását, aminek most beérkezett költségvetése 1107.22 K. üveges válaszfal, a felső helyiségbe vezető nyílás elzárása, szivarvég gyűjtők stb. A tanács még nem határozott, előbb a számvetőség nyilatkozik a helyzetről.

Ahhoz, amit az ügynek erről a részéről elmondunk, nincs hozzátenni valónk. Abból el sem vesszünk persze. Ismételjük: a közönség radikális reformokat vár az egész vonalon.

— **Szerbia vámterülete.** Budapestről jelentí tudósítónk: A hivatalos lap szombati száma rendeletet közöl, amelyet a szerbiai osztrák-magyar katonai kormányzóság tesz közzé. A rendelet Szerbia területén április 10-én életbelépő vámszabályozásról szól.

— **A liszt rekvirálása.** A közönség egy része még mindig téves felfogásban él azokat a rendelkezéseket illetőleg, amelyek a liszt rekvirálására vonatkoznak. A helyzet a háztartások szükségletét illetőleg teljesen a régi és téves az a magyarázat, hogy minden lisztmennyiséget, amely tíz kilón felül van, be kell szolgáltatni. A háztartásoknak az első rendelkezésnek megfelelően joguk van annyi lisztre, amennyi augusztus 15-ig elég. Egy-egy emberre ezt a mennyiséget a rendelet munkásoknál és napszámosoknál napi 400, iparosoknál napi 300, nők, gyermekek és hivatalnokok részére napi 240 grammal állapította meg. Akinék ennél több lisztje van, az tartozik a fölösleget a Fenyő-utca 2. szám alatt levő városi raktárba beszállítani. Ez mindenkinek erkölcsi kötelessége. Egyébként is a pénzügyőrség a megtalált fölös lisztkészletet elkobozza.

— **Szegedi nők a fényűzés ellen.** A *Délmagyarország* pénteki számában ismertettük azt az akciót, amelyet a szegedi Felebaráti Szeretet Szövetség indított a fényűzés ellen. A mozgalom, amelynek felkarolása a mostani súlyos időben elsőrendő nemzeti érdek, sikeresen halad előre. Az Uri Kaszinó

hölgytermében pénteken tartott értekezleten a Szövetség lapunkban közölt csatlakozóbejelentését a megjelentek nagy lelkesedéssel fogadták és Reök Ivánné elnöknő buzdító felhívására a kibocsájtott csatlakozó iveket mindannyian aláírták. Hogy a mozgalomban a szegedi nők összessége részt vehessen, az értekezleten elhatározták, hogy a társegyesületeket is csatlakozásra hívják fel. A jövő héten tartandó nagygyűlésen a szegedi nők csatlakozása bizonyára impozáns módon nyilatkozik majd meg. A fényűzés ellen megindított mozgalomnak az adna messzeható jelentőséget, ha a külföldi divatnak utánzása és az idegen iparcikkeknek pártolása helyett végre már állandó segítségére sietnénk a magyar iparnak, a honi árucikkeknek.

— **Németországban meghoszabbitsják a nappalt.** Egy berlini távirat jelenti: A szövetségi tanács elfogadta annak a javaslatnak tervezetét, amellyel az 1916. év nyári hónapjainak folyamán az órákat előbbre igazítják. Persze nem arról van szó, hogy a különben nagyon vállalkozó szellemű germánok belenyulnának a természet titkos műhelyébe és hamulatatos találmányaikkal valamelyikével megjavítják az idő járását, — mindössze azt esinálják, hogy április elsejétől szeptember végéig egy órával, vagyis teljes 60 perccel előbbre igazítsák a birodalom valamennyi óráját, október elsején aztán megint visszahozzák azokat. Vagyis az új rend szerint tavasz derekán, végén s a nyáron már reggel 5 órakor hatot mutat az óra és amedik hivatalnak az a rendje, hogy nyolc órakor kezd a munkát, tavasszal és nyáron át valószínűleg már hét órakor megkezdik. És így végig az egész vonalon egy órával korábban lesz dél, az ezsonna ideje, vacsora, a munka befejezése és a kávéházi záróra. Az élet korábban kel és korábban tér pihenni — egy órával. Ugy számítanak, hogy a napi munkának egy órával hamarabb való elvégzésével és a korai lefekvéssel rengeteg mennyiségű világító anyagot takarítanak meg s jó német alapossággal már ki is számították, hogy ez a megtakarítás évente száz millió márkát ér.

— **Orosz népdal.** Érdemes volna, ha valaki venné a fáradságot és összegyűjtené azokat a népdalokat, amelyeket itteni orosz foglvaink dalolnak. Nemcsak melabus dallamuk érdekes ezeknek a nótáknak, hanem tartalmuk is, mert világot vet azokra a viszonyokra, amelyek között az orosz nép él. Szinte a magyar gályarabok énekére emlékeztet az alábbi népdal, amelyet a szegedi foglyok énekelnek. Hevenyészett fordításban itt közöljük:

Hosszu az út Pétervártól Moszkváig,
Sok szélmalom az út mentén odáig.
Nem fúj a szél, mégis forog kerekük,
Hogyne, mikor sóhajinknak van szelük.

Száraz tónak a partján áll vizmalom,
Nem öli a molnárt ott az unalom.
Viz nélkül is jár a malom kereke,
Hajtja aztat könnyeinknek tengere.

— **Az áprilisi közgyűlés.** A törvényhatósági bizottság április 26-án tartja áprilisi havi rendes közgyűlését. A közigazgatási bizottság április 25-én ülésezik.

— **A kérők.** Egy délvidéki városban történt az alábbi érdekes eset. Gyönyörű szép leánya van az egyik malomtulajdonosnak. Az apa többszörös milliomos. Sokan epekedtek utána. Utána is, mert a leány igazi szépség. Sorban tüntek fel a kérők a láthatáron, akiket a leány rendszeren az apához utasított:

— Ahoz megyek, akihez az apám akarja!
Anyja korán elhalt, apja még úgy nevelte, hogy a leány teljesen rábízta magát minden dolgában. S mert szerelmés nem volt még, de már eladó korban volt, azt hitte, a férjhezmenés is olyan ügy, amelyet